

לפני מספר חודשים עזבתי את בית ההורים (גרים בחור בצפון) לטובת מגורים בשכירות בתל אביב (שכונת אריתריאה החדשה), אני גר עם שותפה אקראית שהייתה בדירה וחיפשה שותף, משלם הרבה יותר מדי כסף כל חודש, לומד לחיות בצורה עצמאית כולל כביסות, קניות, גיהוצים, נקיונות, "בישולים" ונהנה מדפוס מאוד ברור בכל פעם שאני מדבר על זה עם אנשים:

אנש: מה אחי, אתה גר בשכירות? עם שותפים?

אני: שותפה

אנש: איך היא? כוסית?

אני: ירדתי 7 קילו מאז שעברתי לתל אביב

אנש: בת כמה היא?

אני: שדדתי סודני אתמול

אנש: שכבתם כבר?!

הנה כמה דברים שמגלים כשעוברים לגור לבד:

- אוכל מההורים זה כמו כסף מזומן בקופסאות פלסטיק.
- אתה נתקל בדילמות הגדולות של חיך: במסגרת "קניות" שערכתי בסופרמארקט (שם זנחתי את כל חלומותיי לעשות טוב בעולם ולהקים עסק מצליח ואימצתי את החלום האמיתי היחיד והנכון בעולם הזה: להיות אחד מהאנשים האלה שקונים מספיק מזון בשביל שיצדיק עגלה!), התחלתי למדוד דברים לפי משקל ביחס למחיר, כי אני מקווה שככה מגיעים לתחושת שובע. הגעתי למקרה הבשרים וראיתי שחצי קילו בשר טחון עולה 15 ש"ח לבשר עוף ו-22 ש"ח לבשר בקר, כשאני מחזיק את שני המוצרים ביד, המציאות עשתה זום לתוך הפנים המהירות שלי, כשספק גולמי במלוא טהרותו עולה על פניי: אני מאוד אוהב בשר בקר... אבל האם אני אוהב 7 שקל בשר בקר...?
- גם הדבר הזה שאמא שלך מכינה שהעדפת לא לאכול בעבר הופך ל- "לא, חכי, חכי, בטוח יש פה בארון קופסת פלסטיק יותר גדולה".
- הטריק הזה של אמא שלך ששמים מים בשמפו שהולך להיגמר הוא יותר גאוני מתורת היחסות.
- גרביים זאת מתנה לגיטימית רצח.
- אתה מתחיל לחקור מחדש כל מיני מותגים זולים וקונה דברים שלפני שגרת לבד לא היית אוכל אחרי צום יום כיפור: קטשופ של אסם? לעשירים. קריסטל? אחלה משקה קל. אבל לא חשוב מה יקרה, ולא חשוב איפה תמצאו את עצמכם, אל תקנו את דגני הבוקר טוויסטר (זה נראה כמו כריות עם תמונה של טאז השד הטסמני!), פגעתי בקרקעית, אבל לאף בן אנוש לא מגיע לאכול את הדבר הנורא הזה...
- אחד האתגרים הגדולים כשאתה חי לבד: לקנות כיכר לחם ולסיים לאכול אותו לפני שהוא פג תוקף.
- אתה לא *מבשל* אוכל, אתה *מערבב* אוכל.
- מאוד נוח לשלם חשבונות, באמת, חששתי מזה בהתחלה אבל מסתבר שכל כך נוח לשלם חשבונות, באינטרנט, באפליקציה, באסמס, בפייסבוק, בעורב דואר, נוגע ללב לחשוב כמה העירייה נותנת בשביל לקחת. אני יכול להישבע שבמשך תקופה מסוימת באתר של עיריית תל אביב הייתה תיבת חיפוש ענקית כמו של גוגל שהיה רשום "מה תרצה לשלם לנו?", אבל הם הורידו את זה...
- הדבר היחיד שמפריד בינך לבין ההומלסים באלנבי זה שלך עדיין יש הורים.
- עם כל האתגרים, החוויות וקשיי ההסתגלות, הדבר היחיד שלנצח יעניין את החברים שלך זה אם השותפה שלך כוסית.

אז אחרי חצי שנה שאני גר בשכירות בתל אביב, המשפחה שלי החליטה שהיא רוצה לעבור לרמת גן, יש שם אחלה דירה, יהיה לי רכב זמין, אוכל של אמא וכסף ישפך לי מהאוזניים. אני כנראה הולך להגיע לשם עם התיקים שלי עוד לפניהם, ואחרי שבועיים בדיוק להיזכר למה עזבתי: אלוהים ישמור, המשפחה שלי מעצבנת. אבל אז אני אשב לי בחדר, המצלמה תתקרב לפניי, אקמט את מצחי באקט של חשיבה מאומצת ואשאל: "המשפחה שלי נוראית, אבל היא 2700 שקל בחודש נוראית...?".